

عنوان مقاله:

بررسی عوامل خطر تنگی برگشت ناپذیر راه هوایی در بیماران مبتلا به آسم شدید

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 24، شماره 121 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیاوش عابدی - Assistant Professor, Department of Internal Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

رضا محمودی - Resident in Internal Medicine, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

علی شریف پور - Assistant Professor, Department of Internal Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

حسین آزاده - Assistant Professor, Department of Internal Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

مسعود علیایی - Assistant Professor, Department of Internal Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

سعید عابدیان کناری - Associate Professor, Immunogenetic Research Center, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

سید جابر موسوی - Assistant Professor, Department of Community Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

فاطمه نجاریان ساروی - BSc in Medical Laboratory Sciences, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

مهرناز مهربان - Resident in Obstetrics and Gynecology, Faculty of Medicine, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

بابک محمودی - Resident in Internal Medicine, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: بیماری آسم از بیماری های رایج تنفسی است که کنترل نوع شدید آن با وجود درمان تهاجمی در مواردی شکست می خورد. هدف از این مطالعه بررسی عوامل خطر تنگی برگشت ناپذیر راه هوایی در بیماران مبتلا به آسم شدید می باشد. مواد و روش ها: مطالعه حاضر از نوع مورد - شاهدی بوده است که در آن ۷۲ بیمار مبتلا به آسم شدید ۱۶ تا ۷۵ ساله با انجام اسپیرومتری، قبل و بعد از دریافت سالیوتامول به دو گروه مساوی بیماران با آسم شدید برگشت پذیر و برگشت ناپذیر تقسیم شدند. سن شروع آسم، سابقه مصرف سیگار، BMI، متوسط سن ابتلا، سابقه حساسیت به آسپرین، سابقه مصرف کورتون، سابقه تماس با حیوانات به عنوان ریسک فاکتورهای

بالینی و سطح IgE توتال سرم و درصد ائوزینوفیل خون محیطی و خلط به عنوان ریسک فاکتورهای التهاب راه های هوایی دو گروه با هم مقایسه شدند یافته ها: آسم با شروع در بزرگسالی در گروه برگشت ناپذیر به طور معناداری بیش تر از گروه برگشت پذیر بوده است ($p=0.034$). میزان مصرف سیگار ($p=0.03$)، سطح IgE سرم ($p=0.03$) و درصد ائوزینوفیل خلط ($p=0.03$) بیماران گروه آسم برگشت ناپذیر به طور معنادار بیش تر از گروه برگشت پذیر بوده است. میزان مصرف کورتون، BMI، سابقه حساسیت به آسپرین، سابقه تماس با حیوانات، درصد ائوزینوفیل خون محیطی در دو گروه مورد مطالعه تفاوت چندانی با هم نداشته اند. استنتاج: توصیه به قطع سیگار به عنوان فاکتور خطری مهم در بیماران آسمی حائز اهمیت است. سطح IgE سرم و ائوزینوفیل خلط به عنوان شاخص های همراه در بیماران مبتلا به آسم برگشت ناپذیر مطرح می باشد.

کلمات کلیدی:

Severe asthma, reversible, irreversible, risk factor, آسم شدید, برگشت پذیر, برگشت ناپذیر, عوامل خطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1790169>

